

slovenska
DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

"To speak truly, and I am not the only one to think so, Stepinac was an honest man, a man of character who could not be shaken. He was condemned although innocent, but then history frequently tells of guiltless people being condemned for political reasons."

Milovan Djilas,
Tito's heir apparent at that time and later dissident.

Kardinal Alojzij Stepinac

25. obletnica njegove smrti

Hrvatska družina v Kanadi se je na zelo presunljiv način spomnila zagrebeškega nadškofa, metropolita hrvatske, kardinala Alojzija Stepinca, ob 25. obletnici njegove smrti.

Dne 17. februarja ja hamiltonski škof Anton Tonnos daroval pontifikalno sv. mašo v katedrali Kristusa Kralja, v spremstvu hrvaških duhovnikov iz Ontarija. V nedeljo, dne 24. februarja pa je Njegova Eminenca Kardinal Gerald Emmett Carter celebriral slovesno mašo v katedrali sv. Mihaela v Torontu. Kardinalu so asistirali hrvaški in slovenski duhovniki iz Toronta in okolice. Slovenske duhovnike so zastopali č. g. Ivan Jan, namestnik župnika pri Mariji Pomagaj v Torontu in č. g. J. Časl, C. M. ter č. g. Franc Skumavc iz Bramptona.

Katedralo je napolnila do zadnjega kotička več

tisočglava množica hrvaških vernikov, ki so z vzornim in izredno uspešno izvedenim sodelovanjem pri liturgiji, bodisi kot pevci, pri molitvi in pri sprejemanju sv. obhajila v dveurnem obredu dokazali, kako ljubijo svojega mučeniškega kardinala in kako so vdano zvesti katoliški cerkvi. Nad 300 hrvaških narodnih noš je krasilo ospredje cerkve, okoli doprsnega kipa njihovega nadškofa, kardinala Stepinca. Precej dolgo pridigo je imel č. g. prof. Ratko Perič, rektor kolegija sv. Hieronima iz Rima. V svoji pridigi je prebral tudi oporoko kardinala Stepinca hrvaškemu narodu. Njegova Eminenca kardinal Carter je v svojem nagovoru pozival hrvaško kongregacijo naj ostanejo še naprej zvesti veri in katoliški cerkvi. Č. g. J. Gjurjan, hrvaški župnik pri fari Naše Gospe Kraljice Hrvatske v Torontu, ki je imel v katedrali pozdravni nagovor, je pozdravil tudi delegacijo „prijateljskih sosedov Slovencev“, ki so se udeležili slovesnosti in katerim so organizatorji dali častno mesto pred oltarjem ob kipu kardinala Stepinca. V delegaciji so bili predstavniki Slovenske Narodne Zveze z lepim slovenskim praporjem, z gospodičnima Rože in Heidy Šušteršič v narodnih nošah.

Slovenci, zlasti še slovenska Cerkev, dolguje kardinalu Stepincu veliko zahvalo in hvaležnost, ker je leta 1941, ko so Gestapovski agentje barbarsko aretirali nad 700 duhovnikov in redovnikov na Štajerskem in Gorenjskem in jih kruto zvozili v koncentracijska taborišča v Maribor, Begunje in Št. Vid nad Ljubljano, od tam pa večino po neki čudni božji previdnosti zapeljali namesto v nemška koncentracijska taborišča na Hrvaško, kjer jih je človečansko in ljubezno sprejel in jih porazdelil po farah njegove nadškofije, nadškof Stepinac.

Kardinal Stepinac je bil trpečemu hrvaškemu narodu v zgled in moralno oporo v dveh ozirih:

— v živi in neomajni veri v Boga, njegovo varstvo in pomoč;

— v ljubezni in zvestobi do hrvaškega naroda v njegovi nenehni borbi za svobodo in neodvisnost.

Kanadski tednik The Catholic Register je dne 23. februarja posvetil kar dva članka pokojnemu kardinalu Stepincu. Iz teh člankov ponatisnujemo najvažnejše izjave za tiste, ki „Registra“ niso imeli prilike brati.

„Vsi narodi in vse rase imajo začetek v Bogu. Samo ena rasa dejansko obstaja: to je božja rasa.“

Vsi narodi in vse rase imajo pravico do življenja, ki je vredno človeka in imajo pravico, da se z njimi postopa z dostojanstvom s kakršnim človek postopa z drugim človekom.

Vsi ljudje brez izjeme, bodisi da pripadajo ciganski rasi, bodisi kateri drugi, če so Črnci ali Evropejci, če so Judje ali ponosni Arijci, imajo isto pravico reči: „Oče naš, ki si v nebesih...“

In če Bog da to pravico vsem ljudjem, katera človeška oblast ima pravico to pravico zanihati?“

Te in podobne izjave je širila BBC med vojno, hvaleč osebno, ki jih je izpregovorila, namreč nadškof iz Zagreba na Hrvatskem nadškof Alojzij Stepinac. Treba je pripomniti, da je bil takrat nadškof lahko dosegljiv Nemcem, in da so bili nemški agentje v katedrali, ko jih je izpregovoril. Toda menili so, da bi bilo aretirati nadškofa neumestno, radi njegovega velikega ugleda med ljudstvom.

Partizani maršala Tita in njihova propaganda so širili te pridige v upanju, da bi z njimi pritegnili ljudstvo, ki je spoštovalo nadškofa, v svoje vrste. Kmalu po tem, ko so ti Titovi partizani prevzeli oblast so isti skušali vpreči ogromno moralno avtoriteto, ki jo je nadškof užival v očeh naroda, v voz podpiranja njihovega režima. Nadškof Stepinac je odklonil te maneve s tem, da je kot predsednik škofovske konference že leta 1945 izdal pastoralno pismo vernikom, v katerem so škofje obsodili komunizem. Naslednje leto v mesecu septembru je bil nadškof aretirani. Kengurujskemu procesu dne 30. sept., je sledila dne 3. oktobra 1946 obsodba na 16 let trdega dela. Pet let njegove obsodbe je nadškof preživel v ječi, ostala leta pa v hišnem zaporu. Poleg litanijskih dolgi obtožb so ga komunisti dolžili, da je sodeloval z okupatorjem in Paveličevo vlado, da je silil Srbe v katoliško vero, da je bil zapleten v konspiraciji pomagati Anglo-Amerikancem okupirati Jugoslavijo in s tem podkopati

Vse pomito, vse pometeno. Na javorjevi mizi je pogrnen bel prt. Na prtju pisan jerbas. Otroci stoje okrog mize. Mati pri naša: Najprej velik kolač. To je spomin Kristusove trnove krone. Nato prinese pet pirhov. To so petere bridke rane Kristusove. Za obod jerbasa zatakne tri koronine hrena. To so strašni žebliji, s katerimi so pribili Zveličarja na križ. In nato zadehti pleče ali gnjat. In tudi meso bo blagoslovljeno, kar pomeni jagnjička, samega Jezusa, ki je bil za nas zaklan. Tako stoji jerbas na mizi. Sama lepota in skrivnost ga je.

Franc Saleški Finžgar

Vesele Velikonočne praznike vsem Slovincem doma, v zamejstvu in po svetu želita uredništvo in uprava Slovenske Države!

komunistično stranko, Titova vlada je pretrgala diplomatske zveze s Sveto Stolico, ko je l. 1952 papež Pius XII. imenoval nadškofa - jetnika - za kardinala. Kardinal Stepinac je umrl februarja 1960, eno leto predno je „odslužil“ obsodbo.

Posledica te krivične obsodbe je bilo javno zgražanje ljudi iz celega sveta, ljudi vseh političnih nagnenj in veroizpovedi, ki so javno obsodili nepravilčen sodni proces. Navajamo nekaj primerov takih izjav uglednejših osebnosti:

Bivši torontski nadškof kardinal McGuigan je takrat izjavil: „Zagrebski nadškof je žrtev hipokratskega sodnega postopka. Njegovi nasprotniki so obsedeni s sovraštvom do vere. Njihov cilj je anihilacija vere, ker ta prepoveduje tiranijo.“

Ontarijski predsednik vlade Leslie Frost je počastil spomin Stepinca z naslednjimi besedami: „Kardinal Stepinac se je boril za svobodo vere, svobodo besede, svobodo pred strahom, stvari, ki so osnova našega demokratskega načina življenja. Vodil je bitko za vse tiste, ki verujejo v svobodo, kot jo pojmujejo mi.“

Papež Janez XXIII. je dejal 29. marca 1960: „Veseli nas, ko premišljujemo o njem kot nebeškim zaveznikom za svoj narod, kjer sta on in katoliška cerkev toliko pretrpela.“

Louis Breier, ki je bil v tistem času predsednik ameriške Judovske Zveze je dejal: „Ta veliki cerkveni predstavnik je bil obdolžen sodelovanja z nacizmom. Mi Judje javno obsojamo to potvarjanje resnice (mockery). On je bil eden tistih redkih osebnosti v Evropi, ki so se postavili proti tiraniji nacizma, čeprav je bilo to takrat zelo nevarno. Skupno s papežem Pijem XII. je bil nadškof Stepinac velik branilec preganjanih Judov v Evropi.“

podobne izjave so dali še druge osebnosti kot n. pr. kardinal Spellman, ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman, kardinal Krol, škof Montini, poznejši papež Paul VI., dr. Willard Sper, Milovan Djilas itd.

Župnik J. Gjura, iz hrvaške fave v Torontu, ki ga je kot bogoslovec osebno poznal, se ga spominja kot nadškofa, ki je osebno poznal vsakega bogoslovca, osebo, ki je izžaravala toploto in ljubezen do vsakogar. „Nekateri Hrvatje ga hočejo prišteti za svetnika in romajo na njegov grob, a državni organi ga smatrajo za kriminalca.“

slovenska DRŽAVA

FOR A FREE SLOVENIA

Subscription rates
\$12.00 per year
\$1.00 single issue

Advertising 1 column x 1" \$4.20

Published monthly by Slovenian National Federation of Canada
646 Euclid Avenue, Toronto, Ont. M6G 2T5

SLOVENSKA DRŽAVA izhaja prvega v mesecu

Glavni urednik: Vladimir Mauko Urednik za Argentino: Martin Duh

Letna naročnina znaša: Za ZDA in Kanado \$12, za Argentino in Brazilijo po dogovoru. Anglija, Avstrija, Avstralija, Francija, Italija in druge države \$12 US. Po letalski pošti po dogovoru.

Za podpisane članke odgovarja pisec. Ni nujno, da bi se avtorjeva naziranja morala skladati v celoti z mišljenjem uredništva in izdajatelja.

Naš rojak g. Frank Paznar, senior Vice President od „Media-com“ je v novembru dobil od prejšnjega premiera Ontaria g. Williama Davisa „Bicentennial No“ odlikovanje za njegovo uspešno sodelovanje pri praznovanju 150 letnice proglašanja Toronta kot mesto in prezident organizacije, ki je organizirala papeževo sv. mašo v Downsview.

Za to priliko je dobil poleg čestitke g. premiera Davisa, še čestitko od Hon. M. Scivener (ga.) M. P. P. za volilni okraj St. David, od federalnega poslanca Dona Blenkarna (okrožje Mississauga South), g. Douglasa Kennedy, člana ont. parlamenta (za okrožje Mississauga South) in g. Boba Hornerja, federalnega poslanca (za okrožje Mississauga North).

K tem čestitkam rojaku Franku se tudi pridružuje uredništvo našega lista in SNZ za Kanado.

Krik iz tujine

Povod: Poročila o nekem Dachauskem procesu v Ljubljani po osvoboditvi

Vprašanja „Našemu delavcu“, z željo (in željo) po odgovoru.

Zdaj prinaša tukajšnji kapitalistični tisk neverjetna poročila, o nekih „Dachauskih procesih“, ki so baje potekali po osvoboditvi, v letih 1947-48 v Ljubljani. Meni in vsem rojakom, ki jih tu poznam, ni ničesar znanega o kakem sodnem postopku zoper celi vrsti komunistov, ki bi naj baje bili gestapovski agenti in celo izdajalci slovenskega naroda. Zato gre nujna prošnja na urednike „Našega delavca“ - člane Zveze komunistov Slovenije, da nam zdomec v mesečniku „Naš delavec“, po pravici in resnici opiše te procese. Tu smo zdaj na osnovi teh poročil izpostavljeni posmehu reakcionarjev, češ, glej jih, te vzorne samoupravne socialiste iz Titove Jugoslavije, streljajo, meni nič - tebi nič lastne člane - komuniste, lepo, ali ne?

Cenjeni tovariši, zadeva je zelo resna. Nikar ne mečite ta vprašanja v koš, opozarjam Vas, da ste dolžni neusmiljeno investno pisati resnico! Bodoči

Iz slovenskega tiska

Čudil sem se da je Ameriška Domovina 28. dec. objavila „Ameriški glas iz Jugoslavije“ v katerem LP osporava Flori Lewis, da bi republike tam v Jugoslaviji predstavljale etniško samostojne narodne enote L. P. pravi, da Jugoslavijo predstavljajo po „splošno veljavni definiciji samo trije zrel, nacionalno dograjeni in kulturno na lastnem razvoju zgrajeni narodi: Slovenci, Srbi in Hrvati. Tako Črni Gori L. P. ne priznava samostojnosti; prav tako ne bosanskim muslimanom, ne Albancom in ne Makedoncem. Po naših demokratskih načelih imajo narodi, ki imajo jezik, svojo kulturo, in ki se smatrajo za etnično enoto pravico do svojega obstanka, do svojega načina življenja, ki so ga kazale v svoji zgodovini nazaj v prva stoletja. Kakor so Albanci svoj narod, tako so Makedonci svoj narod in so zatirano tako od Bolgarov kot od Srbov. Kako more L. P. imenovati Srbe kot zrel narod, ki danes v resnici hočejo prevladati vse druge narode in jim hočejo vsiljevati svoj jezik in uničiti njihovega. Črnogorci so Srbi vendar imejo nekaj svojstvenega in v zgodovini svoje kralje.

Slovenci se ponašamo s svojo kulturo, bi pa dvomil, če je to politično zrel narod. Samo l. 1918 se je narod dvignil in glasoval za svojo

samostojnost, pozneje ne več. Ko so zbrisali naše ime in naredili Jugoslavijo kar misli L. P. da je to zelo primerno ime, ko so trgali naše pisatelje in šolskih čitank, ko so naredili Dravsko banovino, ko so uničili naša društva, telovadno društvo Orel, ko so uničili našo politično stranko in ji dali ime JRZ, ko so pošiljali naše vojake v Skoplje in Prištino, je vse slovenski narod ponižno sprejel in molčal. Je to še vedno suženjski narod, ki ne mara borbe, nobene žrtve, raje potrpeti, kot priti ven s kako demonstracijo. Je to priden, pošten, deloven narod, ki je finančno držal pokonci koruptni Beograd, tekaj kot še danes. — Med zadnjo vojsko se je slovenska domobranska vojska borila za svojo Slovenijo. Slovenski partizani so mislili, da se borijo za svojo Slovenijo, v resnici so zmagali srbski komunisti, ki še danes vladajo nad vsemi republikami s svojim srbstvom. Danes so slovenski komunisti razočarani. — Eno je gotovo, da srbski komunisti ne bodo mogli zatreti ne Hrvatov, ne Albancev, ne Makedoncev, čas bo dozorel in bodo vstali in zahtevali svoje „Human rights“. Vprašanje je: Ali bodo tedaj Slovenci zrel: Ali bodo imeli svojo vojsko, svoje generale, svoj klic sveta: Mi hočemo svojo državo Slovenijo (?) ali se bodo pustili zadušiti in streti za vedno. DKL

Novice iz Slovenije

KLERIKALIZEM:

Poznan je očitek komunistov, da se je slovenska ljudska stranka posluževala katoliške cerkve v svoje ozke strankarske namene. Ta očitek, nikdar točno definiran je vsakodnevni argument. Danes v dobi „pridobitev“ novega reda je dr. V. Grmič, naslovni škof mariborske škofije klasičen primer klerikalizma v korist KPS. Tudi med revolucijo partija ni bila nedolžna klerikalizma: Ko je dec. 1942 IOOF predlagal Kocbeka za podpredsednika AVNOJ-a je Kardelj Titu takole napisal: „Nujno potrebno je, da se za podpredsednika imenuje Slovenca. Naš predlog je za krščanskega socialista prof. Kocbeka Edijo. To se nam zdi potrebno iz dveh razlogov: da bi lažje tolkli v Sloveniji belo gardo in da bi lažje tolkli v inozemstvu londonsko vlado s tem, da je eden od podpredsednikov sveta KATOLIK.“ (Delo KL 20. 9. 84)

VEČNA ZAOBLJUBA:

Komunisti vseh dežel zgubljajo vero v moč njihove ideologije. Realnost je tako porazna, da celo komunistične vlade javno izjavljajo, da bo treba opustiti mnoge

njihove dogme. V Sloveniji pa Josip Vidmar v Delu KL letos jeseni pravi: „V komunizmu sem videl jaz edino pot iz kapitalističnega socialnega hleva. Njegova socialna misel se mi je zdela tedaj, kakor se zdi še danes, edino sredstvo za dosego človeštva, vrednega reda na zemlji. Komunizem je s svojim bojem zoper kapitalizem ustvarjal jasne pojme tudi v najbolj zamotanih socialnih problemih in prepričevalno razkrival zločinstvo kapitalizma“. V Trstu pred kolodvorom so pred leti Jugoslovani napravili iz parka hlev. Sedaj jim je pa dinar tako padel, da še v Trst ne morejo! Tako je komunizem SFRJ tudi ta družbeni problem prepričevalno rešil!

BOLEČ SPOMIN:

Pod tem naslovom je pisal Katoliški Glas iz Gorice dne 7. februarja letos o težkih dogodkih dne 17. in 24. avgusta 1947 v Istri. Škof Anton Santin je pooblastil dr. J. Ukmarja, da opravi birmo v Buzetu in Lanišču, ker je njemu bil zabranjen vstop v Jugoslavijo. V Buzetu so organizirani razgrajaci prepričali birmo. Dne 24. avgusta 1947 je bila birma v Lanišču. Ljudje so razgrajacem prepričali motenje birme. Ko je te birme bilo konec, so se ti spravili na župnišče. Župnika Štefana

Ceka je mama skrila pod stopnice. Msgr. Ukmarja so našli in ga s stolom pobili, da je padel v nezavest, na kar so ga tako zdelali, da so mislili, da je mrtev. Duhovnika Miroslava Bulešiča pa je tolpa dobesedno zaklala. Mrtvega duhovnika niso smeli pokopati v domači župniji in dr. Ukmarja niso dovolili prepeljati v tržaško bolnico, nego se je zdravil v bolnici v Pazinu in na Reki. Sodbe povezane z gornjim pokoljem so bile sledeče: Norilci so dobili od 3 do 5 mesecev zapora. Ljudje, ki so preprečili motnjo birme so dobili od 10 do 5 mesecev zapora. Župnik Cek je bil obsojen na 6 let zapora in namestnik škofa pa na en mesec zapora. Razlog za te zadnje obsodbi naj bi bil, ker sta dopustila kot botre ljudi, ki so samo civilno poročeni in niti ne hodijo k maši. Glede pokolja naj bo še omenjeno, da se je policija prikazala eno uro kasneje. Župnik Š. Cek je bil letos 23. januarja pokopan v Dekanih. Njegova želja, da je bil pokopan v okrvavljenem talarju, ki ga je nosil ob napadu na Lanišče je bila izpolnjena. Za te strašne krivice še danes ni režim izrekel ene besede obžalovanja. Kot kasneje pri napadu na škofa A. Vovka, in te opisane so vse te zadeve organizirane od partije. Člen 8 o človeških pravicah pa pravi: Vsak človek ima pravico do učinkovitega pravnega varstva, proti vsakemu dejanju, ki bi kršilo njegove osnovne pravice, priznane v ustavi in zakonu. ZU

rodovi Vas bodo klicali na zagovor in Vas bodo hudo obtoževali. **Še enkrat: mi zahtevamo vso resnico!**

Natočite nam čistega vina! Predvsem nas pečejo sledeča vprašanja:

Kdo je izrekel dachauske sodbe - a) neodvisno sodišče, ali b) politbiro KPS?

Zakaj je politbiro KPS, pod vodstvom Borisa Kidriča (?) dopustil, da so organi Ozne tako nečloveško mučili te komuniste?

Meni se zdi nemogoče, da so le poedinci na lastno pest tako grozno mučili naše ljudi. Vsi rojaki so strahovito prizadeti, zdi se jim, da sanjajo, da to vendar ni mogoče. Marsikomu se je ves svet zrušil, vsi svetli ideali o humanem, poštenem, visoko senziblen socializmu, ki bo služil človeku, vse povedano o herojskem boju revolucionarne komunistične partije se spreminja v nič, nič, nič.

Čutimo se tu in doma nalagane, to je bistveno. Ta občutek mora izginiti. Mora, tovariši! Tako ni mogoče živeti! Vi komunisti ste pred vsem narodom prekleto dolžni iskati resnico. Nikar ne zavlačujte razkrivanje! Doma mi je pred tedni sleherni človek izrazil svoj dvom, da slovenski vodilni komunisti žele jasnost o teh dachauskih procesih. „...kaj si nor France, oni se ne bodo sami sebe obsojali...!“

Ali Vam je daljnosežnost takih izjav v zavesti? Ali veste, kaj to pomeni? To pomeni, da komunistom ni

verjeti! Izbrisite tako mnenje! Razgrnite vso resnico, mi jo zahtevamo!

Mi nočemo umiranja na obroke. Mi hočemo obstojati prosti in neobteženi s takimi spomini. Franc Šetinc je baje nekje dejal, da se vodstvo ZKS zaveda, da je treba to znanstveno raziskovati. To je premalo, tovariši! Kaj naj se „Znanstveno“ raziskuje? To so vendar spet one znane goljufije, izgovori, ki potrjujejo strašen sum:

„Vodilni komunisti“ so dali ubiti ljudi, to pot lastne tovariše, da bi zatrli pervetivno vsako najmanjšo željo po svobodi, ki je slehernemu človeku vcepljena v kri in dušo. Ali pa so hoteli, kljub prelomu s Stalinom, s temi obsodbami se prikupiti Informbiroju, češ, glejte, kako neusmiljeni smo mi zoper vsaki opoziciji!

Tovariši, pišem v iskreni želji po resnici. Nočem služiti nikomur, ki bi želel ali celo namereval škoditi idejam Osvobodilne fronte. Vem, da pišem vse ono, kar mnogi ne tvegajo izgovoriti, ker se boje milice oziroma organov varnosti. Že to dejstvo je žalostna ugotovitev, ki nasprotuje vsemu, za kar so borci-partizani umirali v hribih in taboriščih. Imam pač še upanje, da naši slovenski vodilni komunisti, ne bodo pahnili svoj narod v prepad duhovnega uničenja, kar bi tudi pomenilo konec naroda Slovencev.

F. K.

Naša Koroška

BIVŠI ZVEZNI KANCLER dr. Bruno Kreisky je povedal, da na Koroškem vladata intoleranca in neumnost. „Specialne organizacije“ ustvarjajo vedno nove probleme. Tu je kancler verjetno mislil na koroški Heimatdienst. Škoda ko Kreisky za časa njegove vlade ni hotel ali upal povedati gornje resnice.

POLEMIKA O ŠKODI, ki jo je napravila kulturna prireditev dne 16. nov. 1984 po demonstraciji na ulici se nadaljuje. Oglasil se je tudi pliberški podžupan Mirko Kumer, ki pravi, da res ni bilo vse v redu, vendar odklanja kritiko ki je odklanjala govor zastopnika komunistične partije Avstrije, mešanje problema Nikarague in vse v okviru partizanskih pesem z namečkom internacionale. Kumer nekomunist odklanja kritike, češ, da gre za razdiraštvo. Nadstrankarski komite ki je vse pripravil je sestavljen od zastopnikov socialistične mladine, komunistične stranke, obeh slovenskih osrednjih organizacij. Vsekakor kako strašna naivnost je po 40 letih razočaranj nad slovensko komunistično partijo in njenih vodenj manjšinjske politike zlepa ali zgrda sedaj zaupati borbo nekemu komiteju, kjer imajo glavno besedo partiji, ki so to tako jasno dokazali pri proslavi. Ko na eni strani naši rojaki uspevajo uzakiniti vedno več pravic za naša manjšino na Koroškem, po drugi strani ne vidijo ali nočejo videti, da zgublajo zaupanje večine naših rojakov. Položaj postaja vedno slabši, po krivdi tako kratkovidne politike asimilacija napreduje rapidno.

Vse dopise, članke, naročnino in prispevke v tiskovni sklad sprejemamo na naslov *Slovenska Država, P. O. Box 393, Station "A", Willowdale, Ontario M2N 5T1.*

V Argentini pa pošiljajte vse omenjeno na naslov argentinskega urednika in upravnika g. *M. Duh, Calle 105, No. 4311 Villa Ballester, Argentina*

V premislek...

* V Sloveniji in tudi med Slovenci v tujini se je v zadnjih dveh letih veliko pisalo o predlaganih učnih jedrih, po katerih se naj bi v Sloveniji bistveno zmanjšal pouk slovenščine in predmetov, ki bistveno obravnavajo slovenstvo (zgodovina, zemljepis, itd.). Predlog je izdelala tajna komisija, v kateri je prevladoval pritisk in vpliv predstavnikov iz južnih republik. Mnogi slovenski kulturniki so protestirali proti tej nameravani okrnitvi in pa tudi proti odločanju drugih o usodnih stvareh Slovencev. Iz naše preteklosti vemo, da so, kadar se je narod znašel v kritičnih trenutkih, stopili v njegovo obrambo ne samo posamezniki ampak tudi ustanove in politične stranke. Ali bi bilo preveč pričakovati, da bi tudi KPS, če je res slovenska, stopila krepko, jasno in brez pridržkov v obrambo slovenske kulturne suverenosti, posebno še, ko so ob tej priliki jugoslovenarji iz juga na prav nesramen način napadli posamezne branilce slovenstva? Izgleda, da se je KPS spet izneverila narodni dolžnosti, če v njenem slovarju ta beseda sploh obstoja. Premislimo...

* Zadnje ljudsko štetje v Sloveniji je ugotovilo, da naseljenci iz južnih krajev Jugoslavije predstavljajo 10 odstotkov. Ti priseljenci ne žive v podeželju ali na kmetih, ampak so koncentrirani po mestjih, kjer je zato njih odstotek znatno večji. Ta dotok se vsako leto povečuje. Mesta Slovenije izgubljajo slovenski značaj. Slovenci kot narod nismo še nikdar v svoji zgodovini v obdobju kratkih štirideset let toliko izgubili in postali tako ogroženi. Bomo preživeali? Premislimo...

* Marsikateri slovenski izseljenec, ki je preživel svoja mladostna leta in šolsko

MULTICULTURALISM.

Dediščina nas napravlja Kanadčane.

Večkulturnost v Kanadi se razteza preko manjšinskih izkustev. To je kanadsko izkustvo, del resničnega tkiva našega naroda. To je duh, ki gradi Kanado in sanje, ki žele dobrodošlico novim Kanadčanom, ki dospe do naših obal.

Vsled tega razloga kanadska vladna delna na tem, da da vsem Kanadčanom možnosti porazdeljevanja vseh dobrot kanadske večkulturne dediščine in da sodelujejo v polni

meri in enakosti v vseh pogledih kanadskega življenja. Z zaščito kanadske kulturne raznolikosti, varujemo kanadsko državo na enakost.

Za nadaljna sporočila, prosimo stopite v stik z uradom Secretary of State v Vaši ožji bližini, ali pa pišite na: Communications Directorate, Secretary of State, Ottawa, Ontario, K1A 0M5.

MULTIKULTURALISM.
PRISPEVEK K POJAVI KANADE.

TRANSLATED BY: Slovenska Država

Minister of State
Multiculturalism
Hon. Jack B. Murta

Ministre d'État
Multiculturalisme
L'hon. Jack B. Murta

Canada

vzgojo v povojni Sloveniji, se izogiblje razpravljanja o političnem položaju doma, o osebni svobodi, o svobodi tiska in združevanja, o dogodkih med vojno, o povojnih množičnih pobojih, o bistvu „samouprave“, o ateistični propagandi po šolah, o monopolu članov KPS na važna službena mesta, itd., itd. Ti predmeti tvorijo okolje, v katerem se formira in živi sedaj slovenski narod in zato morajo biti važni vsakemu zavednemu Slovincu. Kaj je vzrok tej omejenosti v vedenju nekaterih Slovencev? Oportunizem? Strahopetnost? Duševna predaja? Vzgojna dresura? Premislimo...

* Organizacija bivših partizanov (v angleškem tisku beremo, da se njih število zaradi mastnih pokojnin veča) je pred kratkim histerično reagirala na zelo kulturn in humanitaran predlog „narodne sprave“. V Španiji je celo Franco dal zgraditi skupno pokopališče in spomenik pripadnikom obeh strani njihove državljanske vojne. Kake so moralne prvine in značaj tistih, ki se še po štiridesetih letih upirajo javnemu priznanju množičnih pokolov, poravnavi škode in nepristranski zgodovini medvojne dobe? Premislimo...

Kelton

Na zadnjem frankfurtskem knjižnem trgu so razstavljale knjižne založbe iz 99 dežel. Razstavile so kakih 312.000 publikacij, med njimi 92.000 novih del. Razstavo je obiskalo 176.000 oseb.

Zadnje pasijonske igre v Oberammergau si je ogledalo 460 tisoč oseb [99 predstav]. Najštevilnejši so bili obiskoval-

ci iz ZDA - celih 25%. Prihodnje igre bodo šele 1. 1990.

Letošnji Baragovi dnevi bodo na MacKinan Islandu, Michigan v soboto, 31. avgusta in v nedeljo, 1. septembra. Muzej v cerkvi bo imel razstavo Baragovih memorabilij.

Baragova zveza bo prenehala s tiskanjem letnega Baragovega koledarja, ki so ga dobivali člani. Zveza je nameravala izdati koledar samo leta 1975, pa je bil tako popularen, da je nadaljevala s koledarjem do letošnjega leta. The Baraga Bulletin bo izhajal še naprej četrtletno.

V Otsegu [Michigan] so zgradili in posvetili Baragu dom za onemogle starčke in osebe s poškodbami, ki obsega 48 enot.

Baragovo svetisce na Indian Lake-u blizu Manastiquea je pridobilo pred kratkim Marijin grotto in 30 čevljev visok bakren križ, ki ga je darovala družina Hoholik iz Manastiqua. Svetišče je na kraju, kjer je sezidal Baraga 1. 1932 prvo cerkev na Gornjem polotoku.

Baragova zveza ima 2.530 članov. Pretežna večina jih je iz ZDA. Kanada steje 273 članov, druge dežele pa 19 članov.

V Hamburgu so ustanovili 1. 1979 posebno organizacijo OMA-HILFSDIENST [Pomožna služba babic], da bi omogočili številnim družinam varstvo otrok, kadar morajo starsi od doma. 150 babic, ki želijo ostati komu koristne, je še premalo za zahteve družin v Hamburgu.

Kot poroča dunajski list "Kurir", je romunska trgovska delegacija na Dunaju središče romunskega vohunstva za vso Zahodno Evropo. "Kurir" se opira na izpovedi romunskega begunca Mateja Pavla Hasiducu-ja, ki je pobegnil v Francijo, tam na tančno opisal vohunski značaj romunskih diplomatičnih postojank, ki zlorabljajo diplomatski status in ga sedaj posebej štiti francoska skrivna služba Haiducu je izjavil, da je imel naročilo umoriti v Franciji dva romunska politična begunca: disidenta Virgila Tanaseja in pistolja Pavla Goma. Razen vohunjenja, kaj dela romunska emigracija, vohunijo člani te trgovske delegacije na Dunaju še za francoskimi atomskimi skrivnostmi in v novejšem času se madžarsko politično emigracijo. [Po:Slov.glas, VII/12]

Nadaljevanje z novicami na str. 6

Škofja Loka — Ples na grobovih

[Op.uredništva: Letos bodo spet mnogi naši rojaki obiskali našo domovino. Ko jim želimo čim lepše bivanje v starem kraju objavljamo priloženi članek o Škofji Loki. Mesto samo je lepo in prijetno in priporočamo, da si ga ogledate. Upamo, da ta obisk ne bo vpadel v dan izseljenskega piknika in dneva borcev. Pojasnilo o tem je v članku, iz mnogih razlogov in eden je najosnovnejše spoštovanje do mrtvih Slovencev, tak obisk ne priporočamo.]

Zveza društev slovenskih protikomunističnih borcev TABOR

American Slovenian Anti-Communist War Veterans Association
Confederacion de los anticomunistas Eslovenos unidos

V Sloveniji naš rod že 1.400 let živi lepe in hude čase. Težki so bili predvsem turški vdori, pustošenje, ogenj odhod in med janičarje. Najhujša pa je bila tragedija revolucije 1941/45. Z nasilnim in strašnim koncem tisočev so povezani Teharje, Kočevje, Škofja Loka.

V Škofji Loki, mestecu staremu preko 1000 let, je grad in vrt okoli njega. Ko so Nemci zasedli Slovenijo l. 1941 je v gradu bil Gestapo, tu so zasliševali, pošiljali v taborišča pa tudi v smrt. Samo en dan je padlo 30 talcev! Za Gestapom je grad in okolico prevzela revolucija. Kaj se je dogajalo v teh mračnih dnevih opisuje knjiga Vetrinjska tragedija Cleveland 1960:

„Na Trati (Škofjeloški kolodvor) je bilo še huje. Začeli so odpirati vagone. Ob vsakem so ljudje zatulili kot zverine, komunisti pa so z debelimi kolli udrihali po naših glavah. (str. 62). V dolgi koloni smo stali na cesti. Na povelje smo tekli z vso opremo, naprej, nazaj, legali, vstajali, korokali v paradnem maršu, da smo bili pijani. Ljudje so na nas kričali in pljuvali.

V grad smo prišli od spodnje strani. Ob vratih je stala gruča partizanov in vihtela kole in puške. V poslopju je bilo že polno Hrvatov, prestrašeni in stepeni da se ust niso upali odpreti. V sobah so nam pobrali vse stvari in potem je začel pretep. Zaspali nismo mogli celo noč, le eno željo smo imeli v srcu, da bi naši domači nikoli ne zvedeli kako se je godilo z nami.

30. maja 1945 zjutraj so nam na hrbtu zvezali roke (str. 68) in nas tako pustili do večera. Zvečer so nas postavili v vrsto in nas po dva zvezali z žico pod rameni. Po sredini so nas povezali še z vrvo. Ponoči so nas odgnali. Po enurni hoji smo se ustavili pred veliko jamo. Takoj ko smo se ustavili so zaregljale strojnice. Povdarjam ne jaz ne kdo drugi ni bil kako zaslišan ali poklican na odgovor. V tej skupini nas je bilo 42, prav tolikšna skupina je bila za nami. Ko se je zdanilo sem gledal kraj, kjer so nas pobijali. Videl sem samo še zasute grobove. Prihodnji večer sem se še zadržal v tej okolici in spet slišal streljanje in vpitje umirajočih.“

V teh dnevih je padlo približno 1000 Hrvatov, med njimi mnoge žene in sorodnice hrvaških ministrov in visokih uradnikov. Padlo je 1500 Slovencev odpeljanih iz gradu, zagrebenih v bližnji okolici. Posamični so bili mučeni in likvidirani v gradu in na vrtu. Po tej tragediji je grad postal redna ječa za ženske.

Odkar obstoji civilizacija se na kraju smrti zbirajo ljudje v tihi zbranosti. To velja še bolj za kraj mučenja in množične nasilne smrti. V Dachau ni dovoljeno hrana niti pijača. Tako v Auschwitz, Buchenwald in drugod. MacDonald - ameriška veriga restaurantov je dala podreti restaurant v San Isidro, Kalifornija, ker je neuravnovešeni človek tu ustrelil 14 ljudi.

Po neki preračunani, civilnemu svetu nerazumljivi logiki, ki pa se more zaslediti v daljni preteklosti najprimitivnejših plemen je Slovenska Izseljanska Matica (SIM) določila Škofjo Loko (in Kočevje) za vsakoletni piknik in ples izseljencev. Škofjeloška zabava na gradu in ob gradu je še dodatno povezana z proslavo dneva borcev, zmagovalcev v revoluciji.

Moskva se boji veliko bolj zahodne rock glasbe kot pa Reaga na. Tako je izjavil Rus Solomin, ki je pobegnil v novembru iz sovjetske ribiške ladje in se zatekel v London, kjer je prejel pravico azila. [Po: S.g.,VII/12]

Jugoslovanski mejni stražniki so zasacili 6. decembra 1984 pri St. Ilju v Slovenskih goricah večjo skupino mladih Romunov, ki so hoteli pobegniti v Avstrijo in takoj odprli ogenj nanje. Enega so ubili, enemu je uspelo v zmešnjavi pobegniti, a ostale so aretirali. [Po: S.g.,VII/12]

V londonskem listu "Economist" je izšel [13.10.1984] zanimiv članek o teologiji revolucije, v katerem omenja avtor med drugim "samouničevalno sodelovanje slovenskih krščanskih socialistov in Kocbeka s komunisti" [Po: S.g.,VII/12]

Spomenka Hribar ima v domovini hude težave zaradi svojega pogumnega članka v Kocbekovem Zborniku, ki je bil natisnjen že pred 8 meseci, pa še kljub temu ni izšel zaradi cenzure. Hribar se je dotaknila "pomora belogardistov in drugih v Kočevskem Rogu". S tem je zadela v sršenovo gnezdo in naenkrat je dobil njen spis "noge in začel hoditi okrog". To pomeni da se sprehaja med številnimi instancami za dušenje svobodnega mnenja, katerih je v Sloveniji več kot vrabcev na br-zojavni žici. [Po: S.g.,VII/12]

Japonci nameravajo ustanoviti lastno Nobelovo nagrado in sicer za področja biotehnike, medicinske tehnike in informatike. Tako je naznanil Kizaburo Yokota, predsednik japonske ustanove za naravoznanstvo

in tehnologijo. [Po: S.g.,VII/12]

Po izjavi kardinala Hoeffnerja se je nad 8.000 svetnih in redovnih duhovnikov upiralo nacizmu. Dokumentacija "Priester under Hitlers Terror" [Duhovnik pod Hitlerjevim terorjem] navaja, da je imela v letih 1933 do 1945 nad tretjina dušnih pastirjev konflikt z nacističnimi oblastniki, 418 duhovnikov je bilo v koncentracijskih taboriščih, od katerih je večina ali umrla, bila pobita ali pa so pomrli na posledicah mučenja v taboriščih.

Pri prenovitvi wurzburskega Mestnega Arhiva so odkrili Luthrovo Sveto pismo iz obdobja reformacije, konkretnješe iz l. 1541. Znotraj tega izvoda je napisal Luther lastnoročno se svoj komentar k Janezove mu evangeliju. [Po: S.g.,VII/12]

V skrivni študiji svarijo sovjetski razumniki režim pred po raznimi posledicami alkohola: 40 milijonov sovjetskih državljanov je alkoholikov in vsako šesto dete rojeno v Sovjetiji je duševno nerazvito, kar bo imelo za Sovjetijo huje posledice kot ameriške Pershing rakete. [Po: S.g.,VII/12]

Češki režim je zaprl 5 frančiškanov samo zato, ker so opravili polnočnico. [Po: S.g.,VII/12]

Prebivalstvo ZDA je ob novem letu 1985 prekoracilo 237 milijonov oseb.

Znana založba slovarjev Langenscheidt [Maspeth, New York] je dala na trg elektronski slovar, ki prevede 4.000 angleskih besed v nemščino, francosčino ali španščino. Ta slovar je že močno razširjen v Evropi, kjer so prodali že nad 100.000 teh slovarjev.

Individualism vs. collectivism

Marcia Colbert

Individualism: One Nation under God with Liberty and Justice for all

Collectivism: One classless and Godless totalitarian communistic society with liberty and justice for no one

One thing evolution can never explain is the total difference between animal brain equipped with instinct and human mind with creative reasoning powers of intellect.

Thousands of years ago, the first man discovered how to make fire and thereafter men had fire to keep them warm, to cook their food, to light their caves. He had left them a gift they had not conceived and he had lifted darkness off the earth.

Centuries later, the first man invented the wheel and thereafter men could travel past any horizon. He had left them a gift and opened the roads of the world.

Prometheus was chained to a rock and torn by vultures because he had stolen the fire from gods.

Whatever the legend, mankind knew that its glory began with one individual and that he often paid for his courage.

Throughout the centuries there were men who took first steps down new roads armed with nothing but their own vision. And visionaries are sometimes the prophets of tomorrow. Their goals differed, but they all had this in common: that the step was first, the road new, the vision unborrowed. The great creators - the thinkers, the artists, the scientists, the inventors - stood alone against the men of their time. Every new thought was opposed, but the men of unborrowed vision went ahead. They fought, they suffered and they paid. But they won!

"You see things and you say: Why?"

But I dream things that never were and I say: Why not?..."

G. B. Shaw - British playwright (1856-1950)

Man cannot survive except through his mind. He comes on earth unarmed. His brain is his only weapon. Animals obtain food by force. Man has to plant his food or hunt it. For both he needs a process of his reasoning mind. This creative faculty belongs to individual men. Men learn from one another through transgenerational learning, but no man can give another the capacity to think.

Everything man needs has to be produced. He can survive in only one of two ways: by his own work or be fed by the work of others.

Mnogim, ki me sprašujete, kdo je M. C., katere pisanje se tako 100% ujema z našim mišljenjem, lahko povem samo to:

Njen prvi članek „Murder of the Gentle People“ je bil priobčen v S. D. decembra 1978. Od takrat je prispevala 17 odličnih člankov o svetovni politiki na splošno, posebno pa o ameriški zunanji politiki.

Je študentka na California State University.

The basic need of any creativity is independence. The reasoning mind cannot work under any form of compulsion. One cannot give that which has not been created. Creation comes before distribution - or there will be nothing to distribute. The need of the creator comes before the need of any possible beneficiary.

Well, let me quote something what Lincoln said: "You cannot bring about prosperity by discouraging thrift. You cannot strengthen the weak by weakening the strong. You cannot help the wage earner by pulling down the wage payer. You cannot further the brotherhood of man by encouraging class hatred. You cannot help the poor by destroying the rich. You cannot establish sound security on borrowed money. You cannot keep out of trouble by spending more than you can earn. You cannot build character and courage by taking away man's initiative and independence. You cannot help men permanently by doing for them what they could and should do for themselves..."

The International Totalitarian Communist terrorism, hiding under attractive slogans of human rights, agrarian reforms, liberation fronts etc., is the ultimate, the cruelest and the most sadistic abuse of human rights.

There is no such dichotomy as "Human rights" versus "Property rights". No human rights can exist without property rights. Since material goods are produced by the mind and effort of individual men, and are needed to sustain their lives, if the producer doesn't own the result of his efforts, he does not own his life. To deny property rights means to turn them into property owned by the state. Whoever claims the "right" to "redistribute" the wealth produced by others is claiming the "right" to treat human beings as chattel.

Their atheistic humanism leads directly to man being deprived of an essential dimension of his being, namely his search for the infinite, and thus having his being reduced in the worst way. More they speak and write about liberty, more they are engaged in an unsurpassed enslavement and torture.

The "common good" of a collective was the justification of every tyranny over men.

Every horror of history was committed in the name of "altruistic motive". The leaders of any collectivist movement ask nothing for themselves. But observe the results!

In our age collectivism, the ancient monster, has broken loose and is running amok. It has brought men to a level of intellectual indecency never equal on earth. It has reached a scale of horror without precedent. It has poisoned men's mind. It has swallowed half of Europe and Africa, Asia and is threatening our own continent.

Cont. on p. 7

Cont. from p. 6

Who can count the apples in a seed?

From beginning of history the two antagonists have stood face to face: the creator and the exploiter. When the first invented the wheel, the second invented altruism. This contest has another name: the individual against the collective!

A man thinks and works alone. A man cannot rob, exploit or rule alone. Robbery, exploitation and ruling presupposes victims.

No work is ever done collectively, every creative job is achieved under the guidance of individual thoughts. Men exchange their work by free, mutual consent to mutual advantage. Anything else is a relation of slave to master, symbolizing the peace of the grave and the security of the slave.

All of the world's great movements have flowed from the work of an individual man. A young monk began Protestant Reformation, a young general extended an empire from Macedonia to the borders of the Earth, and a young woman reclaimed the territory of France. And one solitary man affected the life of men on this earth more than all the armies, all the navies, all the parliaments, all the kings that ever reigned...

"So long that there are trees - there will be croses..."
(Planinko)

The collectivists have been taught that it is a virtue to agree with others. But the creators is the man who disagrees. They have been taught that it is a virtue to swim with the current. But the creator is the man who goes against the current. They have been taught that it is a virtue to stand together, but the creator is the man who stands alone.

Now observe the results of a society built on the principle of individualism! This our country, the country of greatest achievements, greatest prosperity, greatest freedom. This country was based on a man's right to the pursuit of happiness. His own happiness and peace. And look at the results!

It is a noble tradition of caring in domestic affairs, of understanding that there is a legitimate role for government providing necessary standards of well-being on the one hand, and being deeply persuaded of the legitimacy and success of American society and the failure and tyranny of Communist societies on the other hand.

Civilization is the progress toward a society of privacy. It is the process of setting man free from man. That's why America today is freer, stronger and more secure than any time during the last fifty years.

"There is no gain without pain..."

Recently the majority of Americans clearly moved away from a fare state, statism and socialism toward individualism, patriotism and toward new hope of opportunities, new heights of progress by pushing back frontiers of knowledge and space. And carrying beyond our shores the gold promise of human freedom in a world at peace.

Americans are determined as never before to create a safer, freer and more peaceful world.

But we cannot play innocents abroad in a world that is not innocent!

It is everyone's obligation to respect individual's freedom and justice, to take no part in a slave society, to voice clearly our condemnation of the cruelties of Communist tyranny around the world and the need to counter their brutal purposes by supporting the democratic forces whose struggle is tied to our own national security.

Only then we shall be able to say: **OUR BEST DAYS ARE YET TO COME...**

It is Easter time, time of suffering, but also time of final **resurrection**.

Let us think ever what Seneca, the Roman thinker and playwright, commanded by Emperor Nero to commit suicide in the year 65 A. D., said almost two thousand years ago:

It is not possible for us to know each other except as we manifest ourselves in distorted shadows to the eyes of others. We do not even know ourselves; therefore, why should we judge a neighbor? Who knows what pain is behind virtue and what fear behind vice? No one, in short, knows what makes a man, and only God knows his thoughts, his joys, his bitter-nesses, his agony, the injustices committed against him and the injustices he commits. . . . God is too inscrutable for our little understanding. After sad meditation it comes to me that all that lives, whether good or in error, mournful or joyous, ob-scure or of gilded reputation, painful or happy, is only a prologue to love beyond the grave, where all is understood and almost all forgiven. . .

Minister Affirms Commitment to Multiculturalism

lectivité urbaines
et multinationales

The Minister of State for Multiculturalism, the Honourable Jack Murta addresses the Vancouver symposium.

During his first public address as Minister of State for Multiculturalism, to a symposium on policing in a multi-racial society, the Honourable Jack Murta stressed his government's commitment to what he called "substantive multiculturalism." Mr. Murta assured the audience that the Conservative government would not view multiculturalism as "something confined to colourful costumes, government grants" or as a device by which to "maintain and strengthen political control over various communities."

Mr. Murta outlined the principles which now form the basis of federal multiculturalism policy. These are:

- Equal opportunity for all Canadians, irrespective of their sex, race, colour or creed.
- All Canadians are entitled to equal access to government programs and services.
- No barrier should impede the full participation of any citizen in the political, social and economic life of the country.
- All new Canadians are welcomed as equal citizens.
- Minority rights will be at all times respected and protected.
- Discrimination has no place in Canadian society.

"The Government of Canada believes that the peaceful co-existence of people of diverse races and cultures bonded by

V slovenska obzorja in čez

Mogoče ne veste, da...

- da se je v zadnjih letih neopažen udeleževal zborovanj slovenskih intelektualcev v Dragi tudi upokojeni partizanski general Rado Pehaček, ki je nedavno umrl ...
- da je beograjski nadškof, Slovenec Alojzij Turk, v intervjuju italijanski reviji IL REGNO izjavil med drugim, da ne verjame v pristnost dogodkov v Medjugorju in da gre za sugestije vidcev ...
- da je Josip Vidmar v intervjuju časopisa DUGA izjavil med drugim, da bo treba do pravega komunizma čakati še nekaj sto let ...
- da jugoslovanske oblasti še več kot dva meseca po izidu še niso dale dovoljenja za uvoz 4. številke revije CELOVŠKI ZVON ...
- da je italijanska založba Città Nuova v Rimu izdala delo slovenskega teologa Vladimira Truhlarja »La vita spirituale« (Duhovno življenje) ...
- da je pisatelj Igor Torikar v romanu UMIRANJE NA OBROKE prikazal lik brezvestnega in ciničnega policijskega ministra, v katerem bralec z lahkoto spozna pokojnega Borisa Kraigherja ...
- da je v štirinajst dnevniku NAŠI RAZGLEDI dr. Janez Rotar, profesor na ljubljanski slavistiki, napisal o letošnji Dragi naklonjen članek in celo predlagal, naj bi gostovala v Sloveniji ...
- da so se nedavnega hrvaškega evharističnega kongresa pri Mariji Bistrici udeležili v dveh pulmanih tudi Hrvati iz italijanske pokrajine Molise v spremstvu svojih duhovnikov in škofa iz Tremolija ...
- da je znani režimevec Milan Meden v LJUBLJANSKEM DNEVNIKU strupeno napadel revijo CELOVŠKI ZVON, ker je objavila pismo dr. Cirila Žebota ...
- da Vladimir Dedijer poroča v svoji knjigi DODATKI K ŽIVLJENJU JOSIPA BROZA-TITA, da je med jugoslovansko zasedbo Trsta v maju 1945 končalo v jamah ne 300 — kakor je bilo rečeno v tej rubriki v zadnji številki MLADIKE —, ampak 3000 (tri tisoč) Tržčanov, po večini prokuristov in blagajnikov bank ...
- da je Marij Čuk v radijski oddaji Narodnostni trenutek po radiu Trst A v nedeljo, 11. novembra, ugotovil, da se v Italiji nihče ne loti izdajanja revije ...
- da je pisatelj Tone Partljič v televizijskem pogovoru po ljubljanski televiziji dne 7. novembra letos izjavil, da se danes prosto govori o stvareh, ki sta jih včasih načela Kocbek in Pahor, in da bo treba prej ali slej spregovoriti tudi o tabuju bratomorne vojne ...

common citizenship, not only fosters social cohesion and strengthens national unity, but creates the basis for the eradication of prejudice and bigotry," the Minister said.

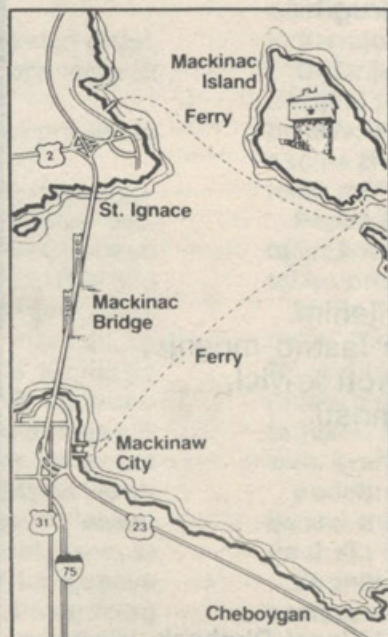
Mr. Murta was first elected to the House of Commons in 1970, and has served as spokesperson on multiculturalism for the Progressive Conservative Party. In 1981, he was named to the Special Subcommittee on Latin America and the Caribbean. In 1982, he was appointed to the Board of

Directors of the Parliamentary Centre for Foreign Affairs and Foreign Trade.

Mr. Murta was born in 1943 in Carman, Manitoba, and is a farmer.

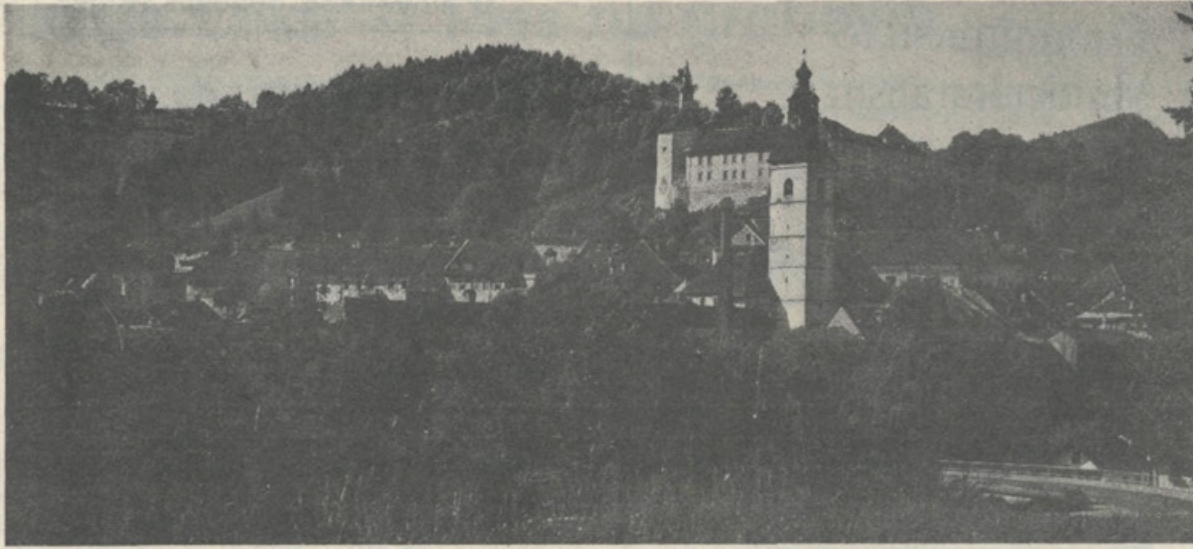
Ste. Anne de Michilimackinac Church on Mackinac Island.

BARAGA DAYS 1985

PLACE: Mackinac Island, Michigan
DATES: Saturday, August 31
Sunday, September 1

ŠKOFJA LOKA je v celoti najboljše ohranjeno starinsko mesto v Sloveniji.

VESELA ALELVJA

M. GASPARI

Priznam, da me je strah

Priznam, da me je strah.
Poskusil sem svoj strah prikriti.
Poskusil sem nastopati, kakor da sem v sebi trden,
da bi vsej okolici pokazal, kdo da sem.
Nisem se vdal.
Drugim sem sicer govoril o vsem, kar sem bil slišal,
vendar sem sebe pri tem izvzemal iz pogovorov
in nikdar nisem maral zavzeti svojega stališča.
Nikoli nisem zares prisluhnil,
le registriral sem.

Priznam, da me je strah.
Strah me je,
ker lahko ljudje
zlorabijo mojo besedo.
Strah me je, ker bi moje zaupanje
lahko koga zapeljalo, da bi me izsiljeval.
V jedru ne zaupam nikomur,
tudi sebi ne.
Zame je preveč tvegano, da bi zidal na drugih.
Koliko jih poznam,
ki so se kesali zaradi svoje zaupljivosti!

Priznam, da me je strah.
Premalo je namreč ljudi,
ki me ljubijo,
ki so prijazni z menoj.
Strah me je za svoj položaj v družbi.
Strah me je, da bi se zameril predpostavljenim.
Strah me je pred ljudmi, ki izražajo svoje lastno mnenje.
Strah me je pred ljudmi, ki se bojujejo proti krivici,
kajti ob njih se zavedam svoje strahopetnosti.

Strah me je pred možem,
ki mu je ime Jezus iz Nazareta,
kajti storil je nekaj,
česar jaz na njegovem mestu
ne bi bil storil nikoli.

Josef Dirnbeck

Pogum, da si kristjan

Krščansko zaupanje je več kot zgolj pričakanje nečesa od prihodnosti. Pomeni namreč, da iz moči, ki jo daje vera, premagamo človeški prastrah. Pra-strah je danes zajel veliko ljudi: temni občutek nesmisla življenja, strah pred neuspehom, pred polomom, pred smrtjo; strah, da bi bil osamljen, da ne bi bil zavarovan, sprejet, ljubljen... Kristjan premaguje ta človeški pra-strah s svojo temeljno odločitvijo za Boga. Strah, ki izvira iz občutka popolnega nesmisla življenja in zgodovine sveta, je premagan z vero v zavarovanost, ki jo daje Bog...

Pogum, da si kristjan, pomeni pogum biti drugačen, pogum, da se od drugih razlikuješ. To pa danes ni lahko. V današnji družbi prevladuje težnja, da delamo po enem in istem kopitu, tako kot vsi drugi...

Samo pogum, da si kristjan, ima med ljudmi misijonarsko moč. Moč krščanske vere ni v „mi tudi“, ampak v Pavlovem „mi pa“. Oznanilo o križu je za druge nespamet in pohujšanje, „mi pa oznanjamo Kristusa križanega“ (1 Kor 1, 23).

Poslani smo v svet... Izzvani smo, in sicer danes. Neki poročevalec je vprašal mater Terezijo iz Kalkute, kako si predstavlja prihodnost Indije. Odvrnila je: „Mene bolj zanima danes; jutrišnjega dne še ni, včerajšnji je že mimo. Danes potrebujemo Jezusa, evharistijo, češčenje Najsvetejšega, dve roki, ki služita ubogim, in srce, ki jih ljubi.“

kardinal Joseph Höffner
v cerkvenem listu kölnske nadškofije,
3. februarja 1983

An Important Historical Discovery

Nineteenth Century Manuscript
Contains Slovenian Translation
Of Miladinov Brothers Bulgarian Folk Songs

A very important manuscript from the second half of the last century has been discovered. The manuscript contains a translation in Slovenian of 287 songs from the Miladinov brothers' **Bulgarian Folk Songs**, published in 1861 in Zagreb by the Bishop of Djakovo (Croatia) Josip Juraj Strossmayer. It also includes a Bulgarian-Slovenian dictionary and other notes. The entire collection totals close to 1,000 pages of written material.

The author of this still unpublished manuscript is the Slovenian cleric Stefano Kocijancic.

The manuscript has importance not only for the Bulgarians of Macedonia and the Bulgarian nation but also for all scholars concerned with Southeast Europe.

An article published in this issue in Bulgarian concerning the recent discovery of the manuscript was written by Dr. Christo Ognyanoff.

Zemljanske nacade na Bulgarskom
(Od Struga)

Macedonian Tribune

January 31, 1985